

Mate argentí

La història: Carmelo (Uruguai) i Buenos Aires (Argentina). Marcos i Susana són dos germans d'uns seixanta anys, ell és tendre, discret i pacient, ella egoista, frívola i manipuladora, ell té cura de la mare fins que mor, ella de les seves fantasies burgeses fins que...

La pel·lícula: Cinema argentí i uruguaià, infusió mate, agra i dolça amb les aigües balsàmiques del Rio de la Plata. Així es podria definir *Dos hermanos*, dirigida per Daniel Burman (Buenos Aires, 1973) segons la novel·la *Villa Laura* de Sergio Dubcovsky, que també col·labora en el guió. Burman és un cineasta interessat en la jungla familiar (*De-recho de família*, *El nido vacío*), en aquest cas amb dos germans antagònics, Marcos i Susana, que sorgits del mateix arbre genealògic, l'un seria doctor Jekyll i l'altra Mrs. Hyde. Film atmosfèric amb passatges claustrofòbics, entre les dues marges del riu que separa Uruguai i Argentina, al voltant de dues personalitats que sintetitzen el bo i el pitjor de les relacions humanes en família.

Dos hermanos

Director: Daniel Burman.
Intèrprets: Antonio Gasalla,
Graciela Borges, Osdear
Núñez, China Zorrilla, Rita
Corteses Argentina, 2010.
105 min. Rambla

Burman coqueteja amb la comèdia, el melodrama i la sòlida teatralitat criolla, servint-se de l'esplèndida composició que Antonio Gasalla realitza d'aquest home discret i sensible, d'homosexualitat ben assumida, que flanqueja a l'histriònica Graciela Borges, encarnació de la dona de classe mitjana vinguda a menys i amb deliris de grandesa. *Dos hermanos* ho retrata amb el filtre austral, llum de tardor i recança, quan tot sembla dat i beneït en aquestes alçades de la vida. Malgrat el sabor a resclosit, Burman executa una pirueta de bon humor en el darrer terç del relat, quan les peripècies dels dos germans allunyats des- emboquen en un final feliç. Vaja, que per molt que la família creï no poques frustracions, sempre hi haurà temps per a l'esperança.

La imatge: Susana i Marcos asseguts al sofà davant el televisor, cruspint els canapès i el xampany que han birlat de la recepció oficial on s'han colat.

La frase: "Havia de ser l'escut contra el maltractament", confessa Marcos, referint-se a la seva dedicació cuidant la mare anciana. És la llei no escrita entre pares i fills: avui per tu, demà per mi.

La recomanació: Seguidors del cinema argentí i de cròniques amb les petites grans coses familiars.

014/8

MANANA

CT